
ПРАВЕДНИКИ

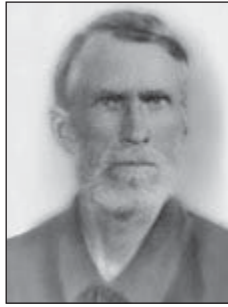
Нідельчук Вікторія Карпилівна (1903-1967)
Нідельчук Георгій Федорович (1924-1953)
Нідельчук Федір Федорович (1891-1968)
Богатько (Нідельчук) Лідія Федорівна (1928-2005)

ВРЯТОВАНИЙ

Гальперін (Свердлін) Леонід Давидович (1941)

В.К. Нідельчук

Ф.Ф. Нідельчук

Г.Ф. Нідельчук

Л.Ф. Нідельчук

Л.Д. Гальперін

18 вересня 1941 року, коли наші війська залишили Київ, племінниця Вікторії Карпилівни Нідельчук Ніна Свердліна, залишивши тримісячного сина Льоною з двоюрідною сестрою Лідією, вирушила до свого чоловіка Давида Свердліна, який працював на рятувальній станції, де було введено казармений стан. Чоловіка Ніна не застала: він був на завданні, і пішла додому. В цей час почався обстріл Подолу, і Ніну було вбито уламком міни. Дитина залишилася в сім'ї Нідельчуків. Вікторія Карпилівна годувала Льоною грудьми разом зі своєю молодшою донькою, якій було півроку. Жили вони в корпусах Фролівського монастиря.

Давид Свердлін поховав дружину на території рятувальної станції. Під час окупації він загинув: фашисти спалили його живцем.

Тримісячний Льоня, син Ніни і Давида Свердліних, всю окупацію пережив в сім'ї Нідельчуків. Його няньчила тринадцятирічна Ліда. Часто вона тікала з ним з квартири, ховаючись від сусідів, які знали, що батько дитини – єврей. Чоловік Ніни Карпилівни, Георгій Федорович, і його брат Федір допомагали оберігати дитину і забезпечувати сім'ю продуктами. 1945 року повернулася з евакуації мати і родичі Давида Свердліна. Вони взяли Льоною у свою сім'ю. При отриманні паспорта Льоня взяв їх прізвище, і тепер його звать Леонід Давидович Гальперін.

Рятівникам Леоніда Гальперіна 1999 року присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру».